

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องบทบาทสตรีในรามเกียรติ์ : ศึกษาเปรียบเทียบตัวละครนางสีดาของประเทศอินเดียและไทยนั้น พบว่าบทบาทและสถานภาพของสตรีของประเทศที่เป็นกรณีศึกษาในฐานะที่เป็นภรรยาจากการสะท้อนผ่านตัวละครสตรีในเรื่องรามายณะของอินเดียและรามเกียรติ์ของไทย ได้แก่ นางสีดาในฐานะบุตร ภรรยาและมารดานั้นไม่แตกต่างกัน เนื่องจากสตรีถูกควบคุมด้วยระบบปิตาธิปไตยที่บุรุษสามารถมีอำนาจในการครอบงำสตรีผ่านความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่บุรุษอยู่เหนือสตรี ทำให้สตรีถูกเอารัดเอาเปรียบและตกอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบฝ่ายชายแทบทุกด้าน โดยเฉพาะทางด้านพลังกำลังทางเพศที่อ่อนด้อยกว่าจนนำไปสู่การแบ่งแยกทางเพศด้วยปัจจัยทางสรีระ การดูถูกเหยียดหยาม การกดขี่ การทารุณทางเพศและท้ายสุด คือ ความพยายามของบุรุษที่มองภาพลักษณะของสตรีทุกคนให้กลายเป็นเพียงวัตถุทางเพศไม่มีจิตใจมีค่าเป็นเพียงทรัพย์สินของบุรุษเท่านั้น อำนาจการควบคุมสตรีของระบบปิตาธิปไตยมีกลไกอยู่ที่กระบวนการขัดเกลาทางสังคม สตรีได้เรียนรู้และยอมรับถึงการกำหนดบทบาททางเพศและอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างบุรุษและสตรีตั้งแต่วัยเด็กจากครอบครัวจนนำไปสู่การแบ่งชนชั้นทางเพศ อันเกิดจากความแตกต่างกันในเรื่องการมีอภิสิทธิ์ของบุรุษ โดยเฉพาะเรื่องบทบาทการสืบทอดเผ่าพันธุ์มนุษย์ ความไม่เสมอภาคทางเพศจึงเกิดขึ้น

นอกจากนี้ค่านิยมของสังคมอินเดียที่ไทยได้รับการถ่ายทอดมาจากกระบวนการ "แพร่กระจายทางวัฒนธรรม" เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บทบาทและสถานภาพของสตรีในฐานะบุตร ภรรยาและมารดาไม่แตกต่างกัน เพราะทั้ง 2 สังคมยึดมั่นในอุดมการณ์เรื่องความบริสุทธิ์ ชื่อสัตย์จงรักภักดีและการเคารพเชื่อฟังของสตรีเช่นเดียวกัน ซึ่งรวมไปถึงค่านิยมของความเป็นบุตรที่ดีที่ต้องมีความกตัญญูทวดเทที่ เคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งบิดามารดาอย่างเคร่งครัด สำหรับสตรีในฐานะภรณาก็ต้องมีความซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อสามีเพียงผู้เดียวจนกว่าจะตายจากกันซึ่งในสังคมอินเดียมีความเชื่อว่าการเป็นสามีภรณานั้นไม่ได้มีความสัมพันธ์กันในเฉพาะโลกนี้แต่หมายรวมถึงโลกหน้าด้วย ดังนั้นสามีและภรรยาจึงถือว่าเป็นคนเดียวกันเป็นคู่แท้ทางจิตวิญญาณซึ่งกันและกัน (Soul mate) แต่เป็นคนเดียวกันในลักษณะที่สามีเป็นเจ้าของร่างกายส่วนภรรยาเป็นเพียงอวัยวะที่มีหน้าที่กระทำตามคำสั่งผ่านการควบคุมของเจ้าของร่างกายเท่านั้น ซึ่งลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นจากการที่สังคมถูกควบคุมโดย "ระบบปิตาธิปไตย" ที่มีอำนาจในการครอบงำสตรีผ่านความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ถูกถ่ายทอดโดยบิดาสู่สามีในสังคมที่มีพ่อเป็น

แกนกลางได้รับการสร้างอัตลักษณ์ขึ้นมาเกี่ยวข้องกับการเจริญรอยตามสิ่งซึ่งมีอิทธิพลครอบงำ เป็นกระบวนการที่ทำให้สตรีกลายเป็นเพียงวัตถุสิ่งของ แม้แต่สตรีในฐานะมารดาก็ตามหากจะได้รับการยกย่องจากสังคมหรือมีสถานภาพที่สูงขึ้นกว่าเดิมนางก็มีความจำเป็นที่จะต้องให้กำเนิด เฉพาะบุตรชายเท่านั้น ดังนั้นสตรีในฐานะจึงมีหน้าที่เป็นเพียงเครื่องมือในการผลิตลูกชาย ซึ่งหมายถึงการสร้างทายาทที่จะสืบทอดอุดมการณ์ของระบบปิตาธิปไตยนั่นเอง

อีกทั้งการที่สังคมได้พยายามปลูกฝังสตรีในเรื่องของบทบาทและหน้าที่ของ ภรรยาที่ดี ได้แก่ คำสอนที่ว่าภรรยาที่ดีนอกจากจะต้องมีความซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อสามีแล้ว ยังต้องสนับสนุนให้ความช่วยเหลือแก่สามีในทุกด้านเท่าที่สตรีผู้นั้นจะมีความสามารถเพียงพอไปจน วันตายไม่ว่าสามีผู้นั้นจะเป็นคนไม่ดีก็ตาม นอกเหนือไปจากการต้องปรนนิบัติดูแลสามีไม่ให้ขาด ตกบกพร่องและมีความเคารพเชื่อฟังสามีแล้ว โดยไม่ว่าสามีประสงค์สิ่งใดก็ตามภรณาก็ต้องยินยอม ไม่มีสิทธิ์ที่จะทัดทานใดๆ เนื่องจากสามีได้ถือครอง "กรรมสิทธิ์" ในตัวภรรยาจากพิธี แต่งงานที่เปรียบเสมือนพิธีกรรมในการถ่ายโอนอำนาจ "เหนือ" สตรีจาก "บิดา" สู่อำนาจ "สามี" ดังนั้น จากอิทธิพลของ "ระบบปิตาธิปไตย" (Patriarchy) ซึ่งมีอำนาจในการควบคุมสังคมทั้งระบบ สามารถครอบงำได้ในทุกชนชั้น และ "กระบวนการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม" (Cultural Diffusion) ทำให้เกิดการถ่ายโอนขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมของอินเดียมายัง ประเทศไทยนั้นเป็น 2 ปัจจัยหลักที่ทำให้บทบาทสตรีในประเทศอินเดียและไทยไม่มีความแตกต่างกัน หากแม้จะมีความแตกต่างกันบ้างก็เป็นเรื่องของสภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศวิถีในการ ดำเนินชีวิตและคติความเชื่อทางศาสนาที่เป็นตัวแปรในการเข้ามาอิทธิพลทำให้บทบาทสตรีของ ทั้งอินเดียและไทยต่างกันซึ่งเป็นเพียงรายละเอียดปลีกย่อยเท่านั้น

2. ปัญหาในการวิจัย

1. ปัญหาจากอุปสรรคทางด้านภาษาโดยเฉพาะทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับข้อมูล ทางด้านวรรณกรรม เนื่องจากต้นฉบับดั้งเดิมของรามายณะนั้นจารึกเป็นภาษาสันสกฤตซึ่งผู้วิจัย ขาดความรู้ทางด้านภาษาดังกล่าว จึงต้องนำรามายณะฉบับแปลเป็นภาษาไทยมาใช้ ประกอบการวิเคราะห์วิจัยฉบับนี้ซึ่งอาจทำให้ขาดความสมบูรณ์ทางด้านเนื้อหาไปบ้าง

2. ปัญหาจากการตีความของวรรณกรรมในเรื่องรามายณะและรามเกียรติ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นบทกลอนและโคลงฉันท์ซึ่งเป็นการสื่อสารผ่านระบบสัญลักษณ์ ทำให้ประสบความ ยุ่งยากในการวิเคราะห์ตีความ

3. ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสร้างสรรค์งานวรรณกรรมที่ให้คุณค่ากับบทบาทสตรีในสังคมมากขึ้น ทั้งบทบาทความเป็นภรรยา มารดา บุตรและบุคคลในสังคมเพื่อให้สตรีมีบทบาทที่เท่าเทียมกับบุรุษมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาวรรณกรรมในลักษณะของการวิเคราะห์วรรณกรรมมากกว่าการศึกษาในลักษณะท่องจำ
3. ควรส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้คนในสังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญของความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชาย โดยการทำให้เพศชายตระหนักถึงการให้เกียรติให้ความสำคัญต่อคุณค่าของเพศหญิง ในขณะเดียวกันก็ให้เพศหญิงตระหนักในความสำคัญของความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชาย
4. ควรมีการปรับกฎหมายหรือกฎระเบียบที่แสดงออกถึงความไม่เท่าเทียมกันในบทบาทของสตรีและบทบาทของบุรุษ